

# РЕШЕНИЕ

№ 927

гр. Варна, 05.04.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ**, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова  
като разглежда докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №  
20213110111296 по описа за 2021 година

*Производството е по реда на Глава „XVIII-та” от ГПК*

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от Х. А. К., ЕГН: \*\*\*\*\*, с постоянен адрес: гр. В., ул. „\*\*\*\*\*” №\*\*\*, ет. \*, съдебен адрес: ул. „Дл Цл“ №\*\*\*, с която се претендира да се приеме за установено спрямо ответниците \*\*\*\* - В., ул. „О.“ №\* и „Ол“ Ел, ЕИК: \*\*\*\*-\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: бул. „В. В.“ №., че ищцата е работила за периода от 28.02.1975 до 31.12.1984г, възлизаш на 9 (девет) години 10 (десет) месеца и 2 (два) дни в \*\*\* „Т.“ к. „О.“ /с правопреемник „О.“ О./ на длъжност „изчислител по труда“ при пълно работно време – 8 часа.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: Ищцата е работила в периода от 28.02.1975г. до 31.12.1984г. на длъжност „“ в С. „Т.“ клон „О\*\*\*\*\*“ /с правопреемник „О.“ Е. В., ЕИК: \*\*\*\*\*/, като този период е отразен в трудовата книжка на ищцата, но размерът на трудовият стаж не е посочен. Причината за неотразяването на стажа на ищцата в трудовата книжка е кражба, осъществена в периода 08.08.2003г. до 13.08.2003г., на разплащателни ведомости от офиса на „О.“ Е. за заплати от 1960г. до 2000г., видно от писмо от \*\*\*\*\* На 22.10.2014г. на ищцата е издадено удостоверение от „О.“ Е. с изх.№69, с което се потвърждава, че ищцата е работила като „и.“ в предприятието в посочения период, като се уточнява, че данните са взети от трудовата книжка на същата на основание чл. 40, ал. 5 от НПОС.

От ответника \*\*\*\*\*, на когото бил редовно връчен препис от исковата молба, е постъпил отговор в законоустановения срок по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска като неоснователен. Ответникът твърди, че от уточненията на ищцовата страна не може да се установи по безспорен начин, че „О.“ Е. В. е правопреемник на в С. „Т.“ к. „О.“, при когото се претендира, че ищцата е полагала труд в посочения период. В допълнение се посочва, че от издаденото от „О.“ Е.-В. въз основа на данните от трудовата книжка на ищцата от 2014г. удостоверение, също не се установява соченото в молбата правопреемство и поради това липсват конкретни данни за идентичност и съответно за правопреемство на работодателя. Искът се оспорва като недопустим по отношение на заявената претенция за периода от

01.01.1985г. до 31.07.1986г., защото за този период в трудовата книжка на Х.К. са вписани данни за осигурителен стаж за друга длъжност в друго предприятие.

От ответника „О.“ Е., на когото бил редовно връчен препис от исковата молба, е постъпил отговор в законоустановения срок по чл. 131 ГПК, в който се посочва, че за „О.“ Е., в качеството му на ответник по делото, конституиран по реда на ЗУТОССР, е налице обективна невъзможност да представи ведомостите за заплати, с които следва да се удостовери положения от ищцата труд в посочения период поради липсата на тези ведомости в следствие на кражба, осъществена от 08.08.2003г. до 13.08.2003г., и удостоверена с уведомително писмо от \*\*\*\*\*. Също така от представените от ищеца писмени доказателства е видно, че в посочения период от 28.02.1975г. до 31.12.1984г. работодателят на ищцата е бил държавно предприятие и не са налице данни за правоприемство от страна на „О.“ Е. от държавното предприятие, поради което не е безспорно установена легитимацията на „О.“ Е. като ответник по иска.

**Варненският районен съд, като взе предвид доводите и възраженията на страните по делото, и след преценка на събраните доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено от фактическа страна следното:**

От приетите писмени доказателства - копия от: трудова книжка на Х.А. К.; удостоверение с изх. № \*\*\* от 22.10.1914г. от „О.“; уведомително писмо от \*\*\*\*\*; удостоверение по чл. 5, ал. 1 от ЗУТОССР от \*\*\*\*\*; декларация по чл. 8 от ЗУТОССР; справка от търговски регистър, се установява, че: в издадена на името на Х.А. К. трудова книжка без номер, е отразено назначението ѝ на длъжност „изчислител по труда“ в С. „Т.“ предприятие „Т. с.“ в период от 28.02.1975г. до 31.12.1984г. Не е посочен общ размер на трудовият стаж след преназначаване на друга длъжност при същия работодател. „О.“ Е. В., ЕИК: \*\*\*\*\* е удостоверило на 22.10.2014г., че ведомостите за заплати на дружеството за период от 1975 до 1984 г. са откраднати и според трудовата книжка на Х.А. К. тя е работила в дружеството от 28.02.1975 до 31.12.1984г. В \*\*\*\*\* не се съдържат писмени данни за положен труд този период от Х.А. К. при С. „Т.“ предприятие „Т. с.“ и О.“ Е.

Предвид липсата на предпоставката по чл. 6 ал. 4 ЗУТОССР събраните гласни доказателства не следва да се обсъждат, като и по същество те са неотносими.

**Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, намира за установено от правна страна следното:**

*Предявеният иск е с правна квалификация чл. 3 във вр. с чл. 1 ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР.*

Трудовият стаж се явява сред онези правно релевантни факти, за които е предвидена изрично възможността за установяване по съдебен ред. Производството по установяване на трудов стаж се развива по правилата на общия исков процес, н о ЗУТОССР въвежда допълнителна предпоставка за допустимост на иска – визираното в чл. 5 във вр. с чл. 4, ал. 2, т. 1 от с.з задължително представяне на удостоверение издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правоприемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени, което в случая е налице.

За основателността на иска в тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период е полагал труд при сочения работодател и на посочената в исковата молба длъжност при съответното работно време.

От събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че ищецът не проведе пълно и главно доказване на релевантните обстоятелства, обуславящи основателност на иска.

Съгласно чл. 12 ал. 1 от Наредба за трудовата книжка и трудовият стаж /Приета с ПМС № 227 от 23.11.1993 г., обн., ДВ, бр. 102 от 3.12.1993 г./, изд. на основание чл. 356 от

КТ, трудовият стаж по Кодекса на труда се установява с трудова, осигурителна и занаятчийско-ученическа книжка или с удостоверение, издадено въз основа на изплащателни ведомости или партийни книги или други документи, удостоверяващи време, което се признава за трудов стаж по чл. 354 от Кодекса на труда. Съобразно ал. 2 от същата норма редовните вписвания в трудовите книжки за трудов стаж, придобит до 1 юли 1960 г., служат за установяване на трудовия стаж за това време, независимо че не са оформени по начина, посочен в ал. 1 на чл. 6.

Цитирания чл. 6 от Наредбата разпорежда, че при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му.

Твърденият от ищеца трудов стаж е след дата 01.07.1960г. и от представената трудова книжка е видно, че тя не е надлежно оформена в частта ѝ относно записванията за процесния период – липсва записана продължителност на трудовия стаж, придобит от работника при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение с цифри и думи, подписана от главния счетоводител и от работодателя, подпечатана с печата му, поради което не е в състояние да служи за удостоверяване на трудовия му стаж.

Поради изложеното и предвид липсата на други доказателства в подкрепа на твърденията на ищеца, извън трудовата книжка, искът е неоснователен и подлежи на отхвърляне. В т. см. е съдебната практика – пр. решение по в. гр. дело № 1650 по описа на ВОС за 2012г., решение по в. гр. дело № 3324 по описа на ВОС за 2012г. и решение по въззивно гр. дело № 1380 по описа на ВОС за 2019г., като с последното се приема, че ако трудовата книжка е оформена с всички необходими реквизити, печати и приключваща информация, обобщаваща целия трудов стаж при този работодател, то воденето на процесния иск би било безпредметно, тъй като тя би удостоверявала наличието на спорния стаж. Точно защото не е оформена по надлежния начин, трудовата книжка не може да удостовери наличието на трудов стаж за процесния период, но в същото време представлява писмено доказателство по смисъла на чл. 6 от ЗУТОССР което прави вероятно наличието му, и с оглед на което са допустими свидетелски показания за установяването му. Такива допустими доказателства обаче по настоящото дело, както беше отбелязано по-горе, не бяха ангажирани.

По отношение на ответника „О.“ Е. ищцата не доказва и правоприемството му с предприятието /стопанска дирекция, клон или др./, в което се твърди, че е полагала труд – пр. чрез представяне на фирменото дело, по което е било учредено това дружество, или съответна извадка от ДВ или акт на МС, с които е било създадено, респ. преобразувано това държавно предприятие /стопанска дирекция/ в търговец по ТЗ или др.

Съобразно ТР № 2/2015 от 06.06.2016 год на ОСГК на ВКС, в производството по чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред са приложими общите правила на ГПК за присъждане на разноските. Предвид така дадените задължителни указания и на осн. чл. 78 ал. 3 ГПК, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника \*\*\*\* разноски за юрисконсултско възнаграждение определено съобразно чл. 78 ал. 8 ГПК в размер на 100лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл.1, ал.1 т.3 ЗУТОССР за приемане за установено по отношение на \*\*\*\*\*, ул. „О.“ №\* и „О.“ Е., ЕИК: \*\*\*\*, че Х. АН. К., ЕГН: \*\*\*\*\* е работила за периода от 28.02.1975 до 31.12.1984г, възлизащ на 9

(девет) години 10 (десет) месеца и 2 (два) дни в С. „Т.“ клон „О.“ /с правопреемник „О.“ О./ на длъжност „изчислител по труда“ при пълно работно време – 8 часа.

**ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 ГПК Х. АН. К., ЕГН: \*\*\*\*\* да заплати на \*\*\*\*\* ул. „О.“ №\* сумата от 100 /сто/ лева – разноси по делото.**

*Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.*

**Съдия при Районен съд – Варна: \_\_\_\_\_**